

30.1.2015

TEATIS LIIKMETELE

Teema: Petitsioon nr 2148/2013, mille on esitanud Saksamaa kodanik Gredo Förster õiguse kohta lõpetada elektrimüüjaga sõlmitud leping

1. Petitsiooni kokkuvõte

Petitsiooni esitaja usub, et energiatarbijatel peaks olema õigus elektrimüüjaga sõlmitud lepinguid lõpetada. Ta kutsub Euroopa Parlamenti üles kohandama selleks direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta. Praegu on tarbijatel võimalik lepingut lõpetada kahe nädala jooksul pärast selle allkirjastamist. Petitsiooni esitaja arvates on tähtaeg liiga lühike.

2. Vastuvõetavus

Tunnistatud vastuvõetavaks 5. septembril 2014. Euroopa Komisjonil paluti anda teavet (kodukorra artikli 216 lõige 6).

3. Euroopa Komisjoni vastus, mis saadi 30. jaanuaril 2015

Euroopa Komisjoni märkused

Tarbija õigusi käsitleva direktiivi artikli 2 punkti 1 kohaselt on tarbija *füüsiline isik, kes käesoleva direktiiviga reguleeritud lepingute raames tegutseb eesmärgil, mis ei ole seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega*.

Seda määratlust kasutatakse laialdaselt kõigis Euroopa Liidu õigusaktides, mille eesmärk on tagada tarbijakaitse kõrgem tase. Sarnane määratlus on sätestatud näiteks direktiivis 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta¹ või direktiivis 93/13/EMÜ ebaõiglase

¹ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

tingimuste kohta tarbijalepingutes jne.

See on olnud liidu seadusandja poliitiline otsus käsitleda tarbijate (füüsiliste isikute, kes tegutsevad väljaspool oma kaubandustegevust) probleeme ning kehtestada eeskirjad, mille eesmärk on nende kõrgetasemeline kaitse, mis tasakaalustaks nende nõrgemat positsiooni müüja või tarnija suhtes. Seda on peetud vajalikuks siseturu loomise ja toimimise jaoks ning see on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, mille artikli 38 kohaselt tuleb ELi poliitikaga tagada tarbijakaitse kõrge tase.

Tarbija õigusi käsitleva direktiivi põhjenduses 13 on aga sätestatud, et liikmesriikidele peaks kooskõlas liidu õigusega jääma pädevus kohaldada käesoleva direktiivi sätteid direktiivi kohaldamisalasse mittekuuluvates valdkondades. Seega võivad liikmesriigid säilitada või kehtestada siseriiklikud õigusaktid, mis on vastavuses käesoleva direktiivi sätetega või selle teatavate sätetega, mis käsitlevad käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jäävaid lepinguid. Näiteks võivad liikmesriigid teha otsuse laiendada käesoleva direktiivi eeskirjade kohaldamist juriidilistele või füüsilistele isikutele, kes ei ole käesoleva direktiivi tähenduses tarbijad, nagu valitsusvälised organisatsioonid, tegevust alustavad ettevõtjad või väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad.

Euroopa Komisjoni kogemused on näidanud, et mõned liikmesriigid on sellist võimalust kasutanud seoses teiste tarbijakaitset käsitlevate õigusaktidega, näiteks ebaausate kaubandustavade valdkonnas.

Seega peavad Saksamaa riiklikud ametiasutused (valitsus ja parlament) seda petitsiooni arvesse võtma ja kaaluma, kas oleks asjakohane laiendada tarbija õigusi käsitleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud Saksamaa tsiviilseadustiku sätete reguleerimisala juriidilistele isikutele või füüsilistele isikutele, kes ei ole tarbijad, arvestades siseriikliku õiguse eripärasid ja Saksamaa föderaalset konstitutsioonikohtu praktikat.

Järeldus

Saksamaa seadusandja võib kooskõlas liidu õigusega laiendada tarbija õigusi käsitleva direktiivi eeskirjade kohaldamist juriidilistele isikutele või füüsilistele isikutele, kes ei ole tarbija õigusi käsitleva direktiivi tähenduses tarbijad.